

Domnul Isus intervine pentru noi - Frederick Stephen Marsh

Versete călăuzitoare: Matei 14.22-31

În scena bine-cunoscută din Matei 14, găsim cele mai glorioase referiri la slujba lui Hristos, așa cum El ca Preot îi slujește în prezent pe urmașii Săi. Duhul Sfânt a desenat o imagine simplă cu o măiestrie divină. Vrem să privim acest tablou nu ca și cum ar fi fost doar un eveniment, care a avut loc cu mulți ani în urmă; ci vrem să ne privim pe noi înșine ca și cum am fi ucenicii în acel eveniment.

Matei 14.24: Corabia era acum în mijlocul mării, bătută de valuri, pentru că vântul era împotriva.

Ucenicii se aflau pe corabia din mijlocul mării, care era zdruncinată de valuri. A fost vreodată marea - care simbolizează națiunile [Isaia 27.12,13; Faptele apostolilor 17.15] - așa de agitată ca astăzi? Iar noi, ca și ucenicii de atunci, ne aflăm chiar în mijlocul ei. Mai mult, așa cum „vântul era împotriva ucenicilor”, și noi alergăm împotriva vântului. Vântul reprezintă puterea lui satan și este „împotriva” noastră.

Este un mare test să înfruntăm totul, dar ar trebui să-l facem, pentru că exact aceasta este situația noastră de astăzi. Duhul lui Dumnezeu descrie în mod adecvat situația noastră prin cuvintele: „Corabia era acum în mijlocul mării, bătută de valuri, pentru că vântul era împotriva”. Era un moment periculos atunci, la fel cum este periculos în multe feluri și astăzi. Poate că este periculos din punct de vedere fizic, dar este, de asemenea, periculos din punct de vedere spiritual. Vântul este împotriva noastră și mulți simt acest lucru. Astăzi este o zi de suferință, de tristețe, de teamă și de îngrijorare. Nu vrem să minimalizăm acest lucru. Este o experiență minunată, atunci când suntem împreună și ne ridicăm moralul pentru o vreme; dar faptul rămâne: vântul este împotriva noastră și marea este agitată de valuri; în afară de aceasta, suntem la dispoziția fricii, la fel ca și ucenicii de atunci, care „erau tulburați” (Matei 14.26).

Matei 14.25: Dar, la a patra strajă din noapte, El a pornit spre ei, umblând pe mare.

Dar în a patra strajă din noapte, scurt înainte de răsărit, Isus a venit la ei „umblând pe mare”. El fusese pe munte; era „pe munte ... ca să Se roage” (Matei 14.23), în timp ce ei erau pe mare, fiind aruncați înapoi și încolo de valuri. Cât de încurajator! În tot acest timp, în care ucenicii se confruntau cu pericolul și frica, Domnul era pe munte și mijlocea pentru ei în rugăciune. Aceasta are loc și astăzi. El a fost credincios în mijlocirea Sa atunci; și în ultimii două mii de ani El nu a încetat niciodată să mijlocească pentru ucenicii Săi: „El trăiește pururea, ca să mijlocească pentru ei” (Evrei 7.25). Marele nostru Mare Preot este acolo, la dreapta lui Dumnezeu, mijlocind pentru noi, sprijinindu-ne și oferindu-ne în slujba Sa puterea și harul, de care ai Săi au nevoie în prezent. Haideți să profităm de slujirea Lui!

Apoi El a venit la ucenici. În momentul în care necazul a ajuns la apogeu, El li S-a descoperit, pentru ca ei să nu fie copleșiți. Ora cea mai întunecată a nopții este chiar înainte de răsărit – „a patra strajă din noapte” - și în acest moment de întuneric, când totul părea amenințător și copleșitor, Isus Însuși a venit la ei și i-a încurajat cu aceste cuvinte:

Matei 14.27: Îndrăzniți; Eu sunt, nu vă temeți!

Când Isus este aproape, nu trebuie să ne temem! Să ne amintim de slujirea actuală a Domnului: El își mângâie poporul într-o zi întunecată și tulbure, când valurile se ridică și vântul este împotriva noastră; când toate împrejurările par a fi împotriva noastră; când nimeni nu ne ajută. Atunci, Domnul Isus Se apropie de noi și ne spune: Îndrăzniți; *Eu* sunt, nu vă temeți! Fie ca noi toți să auzim vocea Lui!

Oricât de întunecată ar fi noaptea, oricât de dificile ar fi circumstanțele și oricât de mare ar fi confuzia, slujirea prezentă a lui Hristos continuă, până când ne va duce în casa Tatălui, dincolo de valurile, de vântul și de necazul circumstanțelor. Slujirea Sa continuă neîncetat până la acel moment glorios! Aceasta este o mare sursă de ajutor pentru poporul lui Dumnezeu.

Să ne apropiem, așadar, „cu îndrăzneală de tronul harului” - Domnul Isus este pe tronul harului – „ca să primim îndurare și să găsim har, pentru ajutor la timpul potrivit” (Evrei 4.16). Cu siguranță că putem numi timpul nostru de astăzi „timpul potrivit” - timpul în care venim „cu îndrăzneală” la tronul harului și, în acest fel, experimentăm slujirea actuală a Domnului nostru Isus Hristos.

Suntem noi conștienți că avem nevoie de slujirea lui Hristos de fiecare dată când ne strângem laolaltă? Ce fel de adunări am avea fără slujirea Sa iubitoare și preoțească? Ce putere ar exista, ce binecuvântare, ce încurajare? Niciuna! Suntem dependenți de slujirea Sa pentru tot ceea ce primim. Împreună cu sprijinul Duhului Sfânt, marele nostru Mare Preot ne oferă suficiente resurse pentru a ne purta prin cele mai întunecate ceasuri.

Cât de minunat a fost acest fapt pentru Petru! El a uitat imediat de toate necazurile. Vântul, valurile, tristețea și frica au dispărut într-o clipă glorioasă, când a spus:

Matei 14.28,29: „Doamne, dacă ești *Tu*, poruncește-mi să vin la Tine pe apă”. Și El i-a spus: „Vino!” Și Petru, coborând din corabie, umbla pe apă, ca să vină la Isus.

El stătea pe apa învolburată, aruncat înapoi și încolo de valuri, cu vântul împotriva lui; nimic nu-i dădea stabilitate. Secretul lui era: „Dacă Tu ești!”

Așa că Petru a mers pe apă: a dovedit că o cale imposibilă era posibilă. Acest lucru poate părea ciudat, dar nu este ciudat pentru cei care cunosc taina slujbei lui Hristos. Am văzut acest lucru de multe ori; am văzut tineri creștini credincioși care au pornit pe calea creștină în mijlocul tuturor influențelor și capcanelor acestei lumi, și s-ar fi putut crede că este imposibil ca ei să supraviețuiască unor astfel de pericole; dar o fac, și se transformă în bărbați spirituali și femei spirituale - ei merg pe apă și se ridică deasupra circumstanțelor lor. Peste tot în lume există multe exemple de oameni care dovedesc că pot merge pe apă - atunci când își îndreaptă privirea spre Hristos. Acesta este secretul!

Matei 14.30,31: Dar, văzând vântul puternic, s-a temut; și, începând să se afunde, a strigat, spunând: „Doamne, scapă-mă!” Și îndată Isus a întins mâna și l-a apucat și i-a spus: „Puțin-credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?”

„Petru ... umbla pe apă, ca să vină la Isus”. Dar nu s-a afundat? Nu, se spune că „*a început să se afunde*” - pentru că și-a întors ochii de la Domnul și a privit la împrejurări; dar *a început* doar să se afunde și nu s-a afundat complet. Domnul era acolo; Petru nu se putea afunda. El a trebuit să își recunoască propria inadecvare și să dea dovadă că Hristos a fost capabil să îl poarte pe Petru în ciuda inadecvării sale. Isus și-a întins mâna!

Dragă prietene, ești în nevoie? Simți că începi să te afunzi? Necazul circumstanțelor tale este prea mare pentru tine? Domnul Isus, marele nostru Mare Preot, îți întinde mâna Sa și te va purta! Ce resursă minunată este slujba lui Hristos!

Titlul original: „The service of Christ”
din *The Christian's resources. Addressses by F.S. Marsh*, pag. 7–11.